

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Qvartvs. Quo modo Amicus fidelis animet ægrum contra diffidentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

§. QUARTVS.

*Quo modo Amicus fidelis animet
agrum contra diffidentiam.*

Vbi tentator nequissimus, tela sua omnia, licet ignea, fidei clypeo excepta, vel retusa, vel sine ictu esse videt; astu nouo languentem impetit, quemque solitis artibus non potuit in infidelitatem, nouo molimine pertrahere nititur in diffidentiam: diffidentiam autem? immò etiam in desperationem; præsertim si vita eius antea facta fuerit inquinatio, sceleribusque grauioribus contaminata: cuncta enim quæ, vel à puero patrata sunt, in memoriam reuocat, itaque eorum grauitatem exaggerat, vt tristitia metuque horrendo moribundum exanimet; & nisi, Deo bono, Amicus fidelis citò citò suppetias ferat, veniæ spem omnem intercidat.

Adeat ergo celerrimè Amicus fidelis, & primam hanc diffidentie morbo medicinam comparet. Prostat illa in Basilij & Augustini officinis; inde, si volet, emere poterit vel mutuari;
ille,

ille, ita ait: Si peccata & magnitudine
 & numero possint definiri, miseratio-
 nes autem Dei, neque magnitudine,
 neque numero possint circumscribi; si-
 ne dubio non est cur desperatio adhi-
 benda sit, sed agnoscenda Dei miseri-
 cordia, & commissa peccata detestan-
 da. Hic, autem, ô homo, quicumque
 illam peccatorum multitudinem at-
 tendis, cur & potentiam cælestis Me-
 dici non attendis? cùm enim Deus ve-
 lit misereri, quia bonus est, & possit
 quia omnipotens, ille contra se diuinæ
 bonitatis ianuam claudit, qui Deum
 sibi misereri aut non velle, aut non
 posse credit; eumque aut bonum aut
 omnipotentem esse diffidit. Quis non
 speret in Deum, qui non tantùm mise-
 ricors & miserator est, sed & ipsa mi-
 sericordia? *Dominus misericordia mea, Ps. 15.*
canit David; cuius hæc suauissima vox
est: Felix qui non habuit animi sui tristitiã
& non excidit spe sua. Eccl. 15.

Dubitanti de sua salute, reuocan-
 da sunt in memoriam, & altè impri-
 menda verba illa Apostoli: *Reconcilia-*
ti sumus Deo per mortem filij eius: quæ
 dili-

11 diligenti mentis trutina, æstimans Au-
 12 gustinus, ita exclamat: Quid miseri-
 13 cordius intelligi potest quàm vt pec-
 14 catori, æternis tormentis damnato,
 15 & vnde se redimat non habenti, Pa-
 16 ter dicat, accipe vnigenitum filium
 17 meum & da pro te: & ipse filius dicat,
 18 tolle me, & redime te. Quid iustius
 19 quàm vt Pater æternus peccatum di-
 20 mittat illi qui pro debito suo offert
 21 pretium, & pretium maius omni debi-
 22 to, quale est pretium sanguinis & mor-
 23 tis Domini?

11 Dicitur magnus ille Albuquerqueus,
 12 cùm in Indica nauigatione, fæda ad-
 13 modum tempestas exorta esset, nihilq;
 14 iam propiùs esset quàm vt naufragium
 15 faceret, puerulum in humeros sustu-
 16 lisse, vt animulæ illius innocentis con-
 17 templatione, Dei iram ad clementiam
 18 ac misericordiam inflecteret, illiusque
 19 inter se cælumque, oppositu, tamquam
 20 clypei cuiusdam fortissimi, imminen-
 21 tem capiti tempestatem retardaret.
 22 Quidni illum imitaris? ostende Patri
 23 æterno Filium eius pro te flagella-
 24 tum, crucifixum, mortuum, & dic ei:
 25 *Protector*

Protector noster aspice Deus & respice in faciem Christi tui, in quo semper complacitum est tibi, cuius amore & contemplatione miserere mei.

Adhucne de salute restat dubitatio ?

Spera in Deo, & saluaberis. Saluos enim facit sperantes in se; & ideo saluabit, inquit Psalmista, quia sperauerunt in eo. Ps. 36.

Dulcis causa, attamen efficax, attamen irrefragabilis, ait Bernardus, fundata nempe super charitate illius, qui sic dilexit mundum, ut ei filium suum unigenitum daret; ut omnis qui credit & sperat in eo, non moriatur, sed habeat vitam æternam; unde Paulus; *Fortissimum solatium habemus qui confugimus ad tuendam propositam spem, quam, sicut anchoram habemus anima tutam & firmam;* Ioan. 3

qua, nempe anchora, fluctuantis animæ nauiculam medios inter tentationum fluctus titubantem confirmemus. *Nolite itaque amittere confidentiam vestram quæ magnam habet remunerationem.* Heb. 6.

Magnus ille Indiarum Apostolus S. Franciscus Xauerius, id vnum verabatur maximè, ne quando illum de affutura sibi Dei ope caperet diffidentia. Heb. 10.

tia. Solet Deus misericordias suas super nos fiducia nostræ in illum mensura remetiri: hinc Propheta Regius; *Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum sperauimus in te: id est* (vt Theodoreto placet) secundum spem nostram fiat nobis: siue, spes nostra in te, fit mensura misericordiarum tuarum in nos; & vt quisque in Dei fiducia maximè promouerit, ita maximos suauissimosq; fructus eius experiatur. Prædem habeo Bernardum sermone 32. in Cantica, ubi ait: quatenus in bonis Domini fiducia pedem porrexeris, eatenus possidebis.

Superestne tibi alius qui mentem angat, timoris scrupus? Audio. *Multiplicati sunt, ais, qui oderunt me: calcaneum meum, vereor, obseruabunt.* Præsto est Helix ad Elizeum responsio. *Plures nobiscum sunt quàm cum illis.* Præsens in primis aderit, luctantiq; seruulo suo opem feret virago illa generosa, hostibus tuis terribilis vt castrorum acies ordinata. Aderit & Archangelus Michaël princeps à Deo constitutus super

per omnes animas suscipiendas ; Angelus verò qui te iam inde à primis unguiculis in fidem ac tutelam suam accepit, ita tibi continenter aderit, ut ne latum quidem unguem à latere tuo unquam discedat.

Aderunt & Patroni cœlites, præsertim quos honore cultuque præcipuo deueneratus fueris. Tacco ex Hierarchijs, Ordinibusque Sanctorum innumeros alios, tam de salute nostra sollicitos, quàm de sua iam securos.

Tantummodo confidenter state, dicebatur olim populo Dei, & videbitis auxilium Domini super vos. Idem tibi dictum putata. Audio quid rursus objicias; timere te iudicium illud quod, absque vlla temporis intercapedine, mortem ipsam subsequetur: vbi æqua lance, causarum momenta expendet Iudex ille, in cuius manus incidere horrendum est.

Si malè tibi à Iudice metuis, quare de Aduocato tuo meliùs non ominaris? qui enim Iudex idem & Aduocatus. *Si quis peccauerit, Aduocatum habemus apud Patrem Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris.*

2. Pa.
1al. 6.
20.

1. Ioa.

2.

Ille est ad dexteram Dei, inquit Paulus, qui etiam interpellat pro nobis: Vllásne de Aduocati talis fidelitate dubitandi locus! Deus qui iustificat, quis est qui condemnet?

Age igitur, & si à Iudicis tribunali vindicias metuis secundum seruitutem; ad propitiatoris, dum adhuc licet, tribunal prouoces, & dubio procul, ab eo vindicias accipies secundum libertatem: ipse enim, factus est nobis iustitia, sanctificatio, & redemptio. Dic fidenter: Domine IESU, pone crucem tuam inter iudicium tuum & animam meam, & saluus ero. Dic cum B. Anselmo: Domine, si puritatem meam mihi ademi, numquid misericordiam tuam peremi? si commisi unde me damnare posses, tu non amisti unde saluare soles; propter te ipsum miserere mei.

Scis quid de Deo Iobus diceret? Etiam si me occiderit, in eo sperabo. Dic tu saltem cum Dauide. Ad te Domine animam meam leuavi, Deus meus in te confido non erubescam: quis enim sperauit in te, & confusus est?

Si consistant aduersum me castra, si exurgat aduersum me praelium, in hoc ego sperabo. Ps. 26.

Si ambulauero in medio umbrae mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es. Ps. 22.

Tribularer (canit Ecclesia) si nescirem misericordias tuas Domine: tu dixisti, nolo mortem peccatoris, sed ut magis conuertatur & uiuat.

Qui Chananæam & Publicanum vocasti ad poenitentiam, ne despicias clamantem ad te, & in multitudine miserationum tuarum sperantem.

Rex tremendæ Majestatis,

Qui saluandos saluas gratis,

Salua me fons pietatis.

Recordare, Iesu pie,

Quod sum causa tuae viae,

Ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedisti lassus,

Redemisti, crucem passus,

Tantus labor non sit cassus.

Qui Mariam absoluiisti.

Et latronem exaudiisti,

Mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,

*Sed tu bonus fac benignè,
Ne perenni cremer igne.*

*Inter oues locum præsta,
Et ab hadis me sequestra,
Statuens in parte dextra.*

*Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.*

*Oro supplex & acclinis,
Cor contritum quasi cinis.
Gere curam mei finis.*

§. QUINTVS.

*Quo modo Amicus fidelis, iuuet
ægrum, ad repellendam vanam
gloriam & præsum-
ptionem.*

Quemadmodum Diuinus Sponsus,
ad animæ nostræ, sponsæ suæ præ-
sentiam, desiderijs ictus fidelibus, anhelat;
ideòque stat, modò ad ostium eius, &
pulsat, vt intret; modò demittit sese
& curiosis oculis introspicit, siue per
fenestras, siue per cancellos, vt eam
vel eminus saltem contempletur: ita
animæ eiusdem procus impudens ac
perfidus